

اروپای سبز از درد به خود

می پیشنهاد

لبنیاتی بیش از حد لزوم تولید ندند (۹۵۰ هزار تن کره و یک میلیون تن شیرخشک) از این رو جامعه اروپا برای تولید شیر محدودیت ایجاد کرد تا با ایجاد سهمیه تولید، از اضافه تولید جلوگیری کند به این دلیل سویسید را به زمینه‌های آشنا اختصاص دادند.

کمیاری‌ای کشاورزی اروپا که فردی ایرلندی به نام ری مکشی بود وزیر اکشاورزی اروپا را با گزارشی تکان‌دهنده مواجه کرد.

اساس این گزارش با توجه به اینکه شریه حمایت از محصولات کشاورزی به خود فرازینده‌ای رو به افزایش است و اضافه تولید سبز به همچوچه کاهشی نشان می‌دهد. کمیاری‌ای کشاورزی اروپا نگران است که بوجودیت (C.A.P) به خطر افتاد. آفای ری مکشی در گزارش خود موقعیت ناهمگون فعلی نظام کشاورزی اروپا را مورد انتقاد قرار می‌دهد. او می‌گوید "وضعیت کشاورزی در اروپا به شکلی است که هر جا تولید باشد طبیعت مورد شهربرداری بی‌رویه قرار می‌گیرد. آب آلوده می‌شود و خاک از مواد آلی و مفید سرای کشاورزی تهی می‌گردد. و هر حاکه دنگ تولید کشاورزی بنا شد روند پیشرفت بیان سرعت می‌گیرد."

شروع پیشنهاد می‌کند "طوری سویسیدها را بین کشاورزان تقسیم کنید که کشاورزان فقیر بیشتر بهره مدد گردد و نیز روش‌های کشت مفید به حفظ محیط‌زیست، بیشتر مورد حمایتهای مالی فرار گیرند تا باین ترتیب هم طبیعت مورد حفاظت قرار گیرد و هم تعداد بیشتری از کشاورزان به زیر چتر حمایتی دولتها بروند.

با این تجدیدنظر در سویسیدها کشاورزان زمین‌های بزرگ منصرمی گردند و تا ۳۰٪ سویسیدهای کشاورزی کاهش خواهد یافت کمیسیون اروپا، (C.A.P) را زیر سوال می‌برد و سختی آغاز می‌کند که به دلیل بدخترانداختن مانع سیاری از کشاورزان بزرگ، بایان ناپذیر به نظر می‌آید.

ترجمه: حاج دایی

مدتی است که حذف سویسیدها در کشور ایران آغاز شده است اجرای این سیاست جه دستوری و جه تدبیری مسائلی را به دنبال خواهد داشت، به همین مناسبت ترجمه گزارش زیر به دلیل برقواری سویسید برای کشاورزی اروپا (عدم ترازگ مالکان) و بعد پیشنهاد تغییر در سیاست اجرایی آن می‌تواند در مطالعات صاحب منصبان کشاورزی و دامپروری کشور مورد نظر قرار گیرد تقدیم می‌شود:

اروپا به مدد کشاورزی جان گرفت و ساخته شد. اما سی سال پس از بازاری خط مشی کلی کشاورزی اروپا امروره به بحرانی عظیم انجامیده است. این بحران بیش از همه فرانسه را به عنوان تولید کننده عمدۀ محصولات کشاورزی در بر می‌گیرد.

کشاورزان خوردهای به خاک سیاه نشستند. (C.A.P) برجهار اصل متکی است:

- ۱ - وحدت بازار ۲ - حمایت گمرکی از محصولات کشاورزی در مرزهای اروپا ۳ - گردش آزاد محصولات کشاورزی در داخل جامعه اروپا ۴ - وحدت مالی یعنی دادن سویسید در صورت لزوم.

این نظام برای کشاورزان مزیت فراوانی دارد زیرا قیمت‌های فروش محصولات آنها بوسط قیمت‌های جهانی تعیین نمی‌شوند بلکه و از کشاورزی طی شستی در بروکسل قسمها را تعیین می‌کند. و حتی در صورت اضافه تولید از سقوط قیمت‌ها جلوگیری می‌کند.

از آنجایی که قیمت‌های بازار جهانی به مراب کسر از قیمت‌های بازار منطقه هستند، و صادرات به خارج از جامعه اروپا نشان از طریق پرداختهای جهانی صادرات در مقیاس وسیع ممکن است، (cap) درجه عمیقی است که بودجه‌های مالی را می‌لغد (۱۶٪) از بودجه جامعه اروپا برابر ۱۰٪ از جامعه ساغل اروپا به کار می‌رود) این تعداد قلیل کشاورزان شامل اقلیت بسیار مولودی، نعمتند که قسم اعظم سویسیدها را بخود اختصاص می‌دهند. نیمی از محصول حبوبات اروپا بوسط ۶٪ از کشاورزان اروپایی تولید می‌شود. آنها که بیشتر تولید می‌کنند بیشتر مورد حمایت قرار می‌گیرند.

منطق آن ساده است: برای اینکه بیشتر بول در آورند کافی است که حجم فروش را بالا ببرند و از آن حایی که وزیر اکشاورزی اروپا در سروکسل سویسید می‌پردازند و از آنها (کشاورزان) حمایت می‌کند دنگ جای نگرانی در مورد فروش محصولات کشاورزی و خود مشی، اضافه تولید کشاورزی می‌پرسانند و از آنها (کشاورزان) حمایت می‌کند. و تیجه این خط مشی، اضافه تولید کشاورزی حاصل می‌شود. در سال ۱۹۸۴ نظام کشاورزی اروپا دچار منکل شده محصولات

در آغاز سجن باید به اوایل دهه ۱۹۵۰ باز گردید. جنگ جهانی اروپا را تاراج می‌کند. شهرها و شبکه‌های ارتباطی بازاری می‌شود، اما کشاورزی رنجور و بی‌توش و توان است و نظامی عقب افتد و دهقانی دارد. از این رو سی تواند اروپائیان را غذیه کند. اروپا مجبور می‌شود از آمریکا گدم و از آرژانتین گوشت وارد کند.

خط مشی کلی کشاورزی (C.A.P) از عزم و اراده‌ای سیاسی منبع بود که فصد داشت نه تنها اروپا را به کشاورزی مستقل و قابل رقابت مجهز کند بلکه جایگاهی جهانی برای محصولات کشاورزی خود به وجود آورد. اما توسعه فنی و صنعتی ایزار کاشت و داشت محصولات کشاورزی و داسبروری، به کاهش شدید جمعیت فعال در این بخش‌ها انجامید. در نتیجه مهاجرت روسنانیان به شهرها شتاب گرفت در اثر افزایش فشار رقابت (۱۹۵۰) گریش اقتصادی به نفع کشاورزی بزرگ بهویزه در مورد حبوبات و دامپروری صورت گرفت، و ایجاد کشت و صنعت‌ها و تولید با ادواء مجهر در سر لوحه امور قرار گرفت.

نرأت ساری که کشاورزی سیار طریف و کوچکی بود در مساحت‌های کم و سمعت صورت گرفت. اما کشاورزی مکانیزه و صنعتی با استفاده از کودهای شیمیایی فضاهای بار بیشتری را از آن خود کرد نتیجه اینکه